

[Pia Larsen]

vegne, og disse tegningsregler er offentligt tilgængelige. Hvis den administrerende direktør i et selskab overtræder selskabets tegningsregler, må det være en sag mellem direktøren og bestyrelsen. Det kan aldrig blive et lovgivningsanliggende.

Med hensyn til SF's forslag om direktionens pligt til at informere bestyrelsen om forhandlinger vedrørende større planlagte økonomiske dispositioner indeholder loven allerede nu en bestemmelse herom.

Regeringens lovforslag, nr. L 150, indeholder ud over de punkter, jeg allerede har omtalt i forbindelse med Socialdemokratiets og SF's forslag, en bestemmelse om, at kun et selskabs første regnskabsperiode kan omfatte et længere tidsrum end 12 måneder og da højst 18 måneder. Dette gælder da også ved etablering af koncernforhold, hvor det f.eks. kan være nødvendigt at omlægge et datterselskabs regnskabsår, så det passer med moderselskabets regnskabsår. Alle andre tilfælde af omlægninger af regnskabsåret skal fremover omfatte et kortere tidsrum end 12 måneder, og i alle tilfælde skal omlægningen anføres i en note og behørigt begrundes.

Det forslag kan Venstre støtte, fordi det forbedrer gennemsigtigheden og sammenligneligheden mellem et selskabs regnskaber. Gentagne omlægninger af regnskabsåret kan således ikke længere bruges til at sløre et selskabs økonomiske forhold.

Desuden foreslås det i nr. L 150, at revisor skal påse, at dokumenter såsom forretningsorden, aktiebog, bestyrelsens forhandlingsprotokol og revisionsprotokollen er ført og underskrevet i overensstemmelse med lovens krav. Der foreligger sådan set ikke noget nyt i denne bestemmelse, idet disse handlinger allerede nu udgør en del af revisors normale arbejde. Der er således kun tale om en præcisering af allerede gældende praksis.

Men det nye er, at revisor, såfremt han finder, at disse formkrav ikke er overholdt, skal udfærdige en særskilt erklæring herom, som skal vedlægges årsregnskabet. Det kan Venstre støtte, da der her foreligger en mulighed for at give flere relevante oplysninger om selskabets forhold til aktionærerne, end det hidtil har været tilfældet.

Desuden foreslås det, at årsregnskaber på børsnoterede aktieselskaber skal indsendes senest 5 måneder efter, at regnskabsåret er slut.

Denne del af forslaget kan Venstre også gå ind for, da der også her er tale om at give offentligheden mulighed for at få sikre og pålidelige oplysninger om et selskabs økonomiske forhold på et så tidligt tidspunkt som muligt efter årsregnskabets afslutning.

Afslutningsvis skal jeg sige, at Venstre støtter regeringens forslag, men ikke Socialdemokratiets og SF's. Vi finder, at regeringens forslag mest hensigtsmæssigt foretager de nødvendige justeringer af lovgivningen, som vi alle mener bør foretages på baggrund af Nordisk Fjer-skandalen.

Dog er der visse elementer i Socialdemokratiets forslag, som vi gerne vil se positivt på under udvalgsbehandlingen.

Rahbæk Møller (SF):

Vi kan umiddelbart støtte både regeringens og Socialdemokratiets forslag. Det er glædeligt, at der nu er en erkendelse af, at der skal gøres noget, og at lovgivningen skal strammes op. Det, vi diskuterer, er kun, hvor langt vi skal gå.

I regeringens forslag vedrørende regnskabsloven foreslås det, at årsregnskabet skal indsendes tidligere. Det foreslås, at der skal være begrænsninger på, hvor meget man kan omlægge regnskabsåret for at udsætte regnskabsopgivelsen, og endelig foreslås det, at hvis man ændrer regnskabsprincip, så skal der foreligge to regnskaber. Det sidste forslag har vi alle sammen med.

Men det er så alt, hvad der er. De mange vidtgående bestemmelser, der findes i den nuværende årsregnskabslov – det er meget vidtgående rammer, der findes i den nuværende regnskabslov, for at vælge regnskabsprincip – foreslås ikke begrænset, og fru Pia Larsen sagde endda, at det næppe ville være muligt at opstille en sådan liste over, hvad der kunne være tilladt.

Jo, det er så sandelig muligt. Det findes. Det gør revisororganisationerne nemlig. De anbefaler ikke deres medlemmer at udforme regnskaber efter alle de muligheder, der er tilladt efter årsregnskabsloven, for det ville ganske enkelt være uhæderligt. Derfor laver de interne lister over, hvad gode revisorer bør gøre. Det vil revisororganisationer altid gøre, og jeg tror ikke, det er muligt at udforme lovgivning så detaljeret, som det kan gøres i en intern retningslinje.